

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

ในการศึกษา ปัญหาการสำรวจแหล่งภัยอกรของสำนักงานสุรพรพันที่เชียงใหม่ 2 มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงปัญหาของเจ้าหน้าที่สุรพรพันในการสำรวจแหล่งภัยอกรตามระบบ การทำงานแบบกำกับดูแลผู้เดียวภายโดยใกล้ชิดเป็นรายผู้ประกอบการ ในท้องที่สำนักงานสุรพรพันที่เชียงใหม่ 2 โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิจากแบบสอบถาม จำนวน 30 ราย ซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

ปัญหาการสำรวจแหล่งภัยอกรของสำนักงานสุรพรพันที่เชียงใหม่ 2 ได้ศึกษาข้อมูลในระหว่างปีงบประมาณ 2546 ซึ่งผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนกันยายน 2545 ถึงตุลาคม 2546 ประเด็นปัญหาที่พบจากการสำรวจแหล่งภัยอกรของเจ้าหน้าที่สุรพรพันที่สาขา ในท้องที่รับผิดชอบของสำนักงานสุรพรพันที่เชียงใหม่ 2 ที่เข้าปฏิบัติสำรวจแหล่งภัยอกรโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ววิจัย นำข้อมูลมาวิเคราะห์สรุปและอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการศึกษาจากแบบสอบถามเจ้าหน้าที่ จำนวนทั้งสิ้น 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100 สรุปผลได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

เจ้าหน้าที่งานสำรวจแหล่งภัยอกรจำนวน 30 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 60.00 และเป็นเพศหญิง ร้อยละ 40 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี รองลงมาคือ 20-30 ปี ส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับป्रิมารี โควิดำรงตำแหน่งนักวิชาการสุรพรพัน รองลงมา ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่สุรพรพันและเจ้าหน้าที่บริหารงานสุรพรพัน ส่วนใหญ่มีตำแหน่งระดับ 5-6 รองลงมาคือระดับตำแหน่ง 3-4 โดยมีอายุราชการระหว่าง 11-15 ปี รองลงมาอายุราชการน้อยกว่า 5 ปี เมื่อจำแนกตามตำแหน่งและอายุราชการของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานสำรวจแหล่งภัยอกร โดยส่วนใหญ่มีอายุราชการระหว่าง 16-20 ปี อญี่ปันตำแหน่งนักวิชาการสุรพรพัน รองลงมา มีอายุราชการระหว่าง 11-15 ปี อญี่ปันตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานสุรพรพัน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานการสำรวจแหล่งภัยอุบัติ

- ด้านความรู้ความสามารถพื้นฐานของผู้ปฏิบัติงาน เจ้าหน้าที่ในงานสำรวจแหล่งภัยอุบัติจำนวนมากที่สุด มีความรู้ดีอีกทั้งมีศักยภาพเพิ่มเติมเสมอ ส่วนที่รองลงมาจะมีความรู้ปานกลาง สามารถให้คำแนะนำปรึกษาแก่ผู้เสียหายและผู้ร่วมงาน ส่วนเรื่องข้อมูลเกี่ยวกับระดับความรู้พื้นฐานของเจ้าหน้าที่สำรวจแหล่งภัยอุบัติ ส่วนใหญ่มีความเข้าใจมาก รองลงมา มีความเข้าใจเพียงบางส่วน ส่วนเรื่องข้อมูลเกี่ยวกับการอบรมความรู้ในงานสำรวจแหล่งภัยอุบัติ แล้ว ส่วนใหญ่เคยได้รับการอบรม

- ด้านโครงสร้างในการสำรวจแหล่งภัยอุบัติ ด้านการแสดงข้อมูลเกี่ยวกับความเข้าใจในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของผู้สำรวจแหล่งภัยอุบัติ ปรากฏว่ากลุ่มเจ้าหน้าที่ในงานสำรวจแหล่งภัยอุบัติจำนวนมากที่สุด มีความเข้าใจอย่างชัดเจน สำหรับในด้านการแสดงความคิดเห็นในความเหมาะสมของขั้นตอนงานสำรวจแหล่งภัยอุบัติ พบว่าส่วนใหญ่เห็นว่ามีเพียงพอ ส่วนเรื่องความสอดคล้องเป็นไปได้ตามแผนงานสำรวจที่ได้รับมอบหมายในปัจจุบัน ผู้ตอบส่วนใหญ่เห็นว่าผู้เสียหายไม่ให้ความร่วมมือในการสำรวจแหล่งภัยอุบัติ ส่วนในเรื่องที่เจ้าหน้าที่สำรวจแหล่งภัยอุบัติต้องปรับปรุงนั้นเห็นว่า จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับประมวลรัษฎากรและการมีมนุษยสัมพันธ์มากที่สุด รองลงมาคือต้องปรับปรุงในเรื่องความแม่นยำเกี่ยวกับข้อกฎหมาย และพบว่าส่วนใหญ่เห็นว่าความรู้เกี่ยวกับประมวลรัษฎากรและการมีมนุษยสัมพันธ์ รองลงมาจะเป็นในเรื่องความมีมนุษยสัมพันธ์และความต้องดูแล ในเรื่องความปลอดภัยในการใช้ยานพาหนะในการเข้าสำรวจแหล่งภัยอุบัติเจ้าหน้าที่เห็นว่ามีความปลอดภัย

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่พบในการสำรวจแหล่งภัยอุบัติ

- ปัญหาเกี่ยวกับขั้นตอนการสำรวจแหล่งภัยอุบัติ สรุปปัญหาขั้นตอนการสำรวจแหล่งภัยอุบัติ เรียงตามระดับมาก ดังนี้

1. ด้านเป้าหมายการสำรวจ จำนวนรายเป้าหมายของการสำรวจแหล่งภัยมากเกินไป มีปัญหานี้ในระดับมาก

2. ด้านการกำหนดทีมสำรวจและควบคุม

ระดับปัญหามาก อันดับแรกคือ ปัญหาทางกฎหมายค่าสารตัวในบางพื้นที่ทำให้เข้าสำรวจได้ยาก อันดับที่สอง คือ ปัญหาในเรื่องกฎหมายท้องถิ่นที่ใช้ในการสื่อสารกับผู้ประกอบการ อันดับที่สามปัญหารือเจ้าหน้าที่ในการสำรวจไม่เพียงพอในการปฏิบัติงาน

ระดับปัญหางานกลาง คือ ปัญหาหัวหน้าทีมในการออกสำรวจมีจำนวนน้อย ให้คำปรึกษาได้ไม่ทั่วถึง

3. ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน

ระดับปัญหาปานกลาง คือ ปัญหาในเรื่องแบบรายงานการสำรวจตามประเมินมีรายละเอียดมาก ทำให้การรายงานการปฏิบัติงานล่าช้า

ระดับปัญหาน้อย อันดับแรก คือ ปัญหาการขาดความชำนาญในการใช้คอมพิวเตอร์ในการทำรายงานผลการปฏิบัติงาน เช่น การใช้แบบฟอร์ม e-form อันดับสองปัญหาการจัดทำรายงานส่งไม่ทันกำหนดเวลา

เมื่อพิจารณาจำแนกตามระดับตำแหน่ง ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ในระดับตำแหน่ง 1-2 และ เจ้าหน้าที่ในระดับตำแหน่ง 3-4 เห็นว่า ปัญหาที่ให้ความสำคัญอันดับแรก คือ ปัญหาทางภูมิศาสตร์ในบางพื้นที่ที่เข้าสำรวจได้ยาก ส่วนเจ้าหน้าที่ในระดับตำแหน่ง 5-6 เห็นว่า ปัญหาที่ให้ความสำคัญอันดับแรก คือ ปัญหาหัวหน้าทีมในการออกสำรวจมีจำนวนน้อย ให้คำปรึกษาได้ไม่ทั่วถึง

เมื่อพิจารณาจำแนกตามอายุราชการ ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ที่มีอายุราชการน้อยกว่า 5 ปี เห็นว่า ปัญหาที่ให้ความสำคัญอันดับแรก คือ ปัญหาทางภูมิศาสตร์ในบางพื้นที่ที่ทำให้เข้าสำรวจได้ยาก ส่วนเจ้าหน้าที่ที่มีอายุราชการระหว่าง 5-10 ปี เห็นว่า ปัญหาที่ให้ความสำคัญอันดับแรก คือ ปัญหาในเรื่องภาษาท้องถิ่นที่ใช้ในการสื่อสารกับผู้ประกอบการ สำหรับเจ้าหน้าที่ที่มีอายุราชการระหว่าง 11-15 ปี เห็นว่า ปัญหาที่ให้ความสำคัญอันดับแรก คือ จำนวนเจ้าหน้าที่ในการสำรวจไม่เพียงพอในการปฏิบัติงาน และเจ้าหน้าที่ที่มีอายุราชการ 16-20 ปี เห็นว่า ปัญหาที่ให้ความสำคัญอันดับแรก คือ หัวหน้าทีมในการออกสำรวจมีจำนวนน้อยให้คำปรึกษาได้ไม่ทั่วถึง

เมื่อพิจารณาจำแนกตามตำแหน่ง ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่สาธารณสุขเห็นว่า ปัญหาที่ให้ความสำคัญอันดับแรก คือ ปัญหาในเรื่องภาษาท้องถิ่นที่ใช้ในการสื่อสารกับผู้ประกอบการ ส่วนเจ้าหน้าที่ในตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข เห็นว่า ปัญหาที่ให้ความสำคัญอันดับแรก คือ ปัญหาทางภูมิศาสตร์ในบางพื้นที่ที่ทำให้เข้าสำรวจได้ยาก และเจ้าหน้าที่ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข เห็นว่า ปัญหาที่ให้ความสำคัญอันดับแรก คือ จำนวนรายเป้าหมายของการสำรวจแหล่งกำเนิดภัยอาชญากรรมมากเกินไป

- ปัญหาของเจ้าหน้าที่ในการสำรวจแหล่งภัย สามารถสรุปปัญหาเรียงตามระดับปัญหา ดังนี้

ระดับปัญามากที่สุด อันดับแรก คือ ปัญหาของเจ้าหน้าที่ในการสำรวจแหล่งภัยในเรื่องผู้ประกอบการไม่ให้ความร่วมมือ เช่น ไม่ยอมเข็นชือรับการสำรวจ ให้ถ้อยคำเป็นเท็จ อันดับสอง คือ ปัญหาขาดสวัสดิการและขวัญกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน เช่น มีความเสี่ยงสูงในการ

ปฏิบัติงาน แต่เบี้ยเลี้ยงในการออกตรวจน้อย และอันดับสาม คือ ปัญหาไม่สามารถปฏิบัติงานได้เต็มที่ เพราะผู้เสียภาษีที่เป็นผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น

ระดับปัญหามาก อันดับแรก คือ ปัญหาความรู้เกี่ยวกับกฎหมายภาษีไม่เพียงพอ อันดับสอง คือ ปัญหาอุปกรณ์ เครื่องใช้ เทคโนโลยี ในการปฏิบัติงาน ไม่ครบเพียงพอ/ไม่ทันสมัย อันดับสาม คือ ปัญหาไม่ได้รับการฝึกอบรม ล้ม Mana เกี่ยวกับการสำรวจก่อนปฏิบัติงานจริง ปัญหาการติดตามตัวผู้เสียภาษี เช่น ไม่พบผู้เสียภาษีหรือหาตัวไม่พบ ย้ายที่อยู่

ระดับปัญหานานกลาง อันดับแรก คือ ปัญหาไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูล อันดับสอง คือ ปัญหาขาดความรู้เกี่ยวกับการสำรวจแหล่งภาษี ไม่สามารถให้คำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการ ได้ อันดับสาม คือ ปัญหาผู้รับปฏิบัติงานขาดโอกาสในการแสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติงาน อันดับสี่ คือ ปัญหาปัญหาด้านความปลอดภัยเรื่องyanพาหนะในการเดินทาง อันดับห้า คือ ปัญหาขาดความรู้เกี่ยวกับระบบการปฏิบัติงานของกรมสรรพากร อันดับหก คือปัญหาข้อมูลที่ได้จากทีมบริหารการสำรวจ ไม่ตรงกับข้อมูลที่แท้จริงของผู้ประกอบการ และอันดับสุดท้าย คือ ความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ในการเข้าไปสำรวจ

เมื่อพิจารณาจำแนกตามระดับตำแหน่ง ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ในระดับตำแหน่ง 1-2 เจ้าหน้าที่ในระดับตำแหน่ง 3-4 และเจ้าหน้าที่ในระดับตำแหน่ง 5-6 เห็นว่า ปัญหาที่ให้ความสำคัญ อันดับแรก คือ ปัญหาผู้ประกอบการ ไม่ให้ความร่วมมือ เช่น ไม่ยอมเขียนชื่อรับการสำรวจ ให้ถ้อยคำ เป็นเท็จ มีระดับปัญหามากที่สุด

เมื่อพิจารณาจำแนกตามอาชีวราชการ ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ที่มีอาชีวราชการน้อยกว่า 5 ปี เจ้าหน้าที่ที่มีอาชีวราชการระหว่าง 5-10 ปี เจ้าหน้าที่ที่มีอาชีวราชการ 11-15 ปี และเจ้าหน้าที่ที่มีอาชีวราชการ 16-20 ปี เห็นว่า ปัญหาที่ให้ความสำคัญอันดับแรกคือ ปัญหาในเรื่องผู้ประกอบการ ไม่ให้ความร่วมมือ เช่น ไม่ยอมเขียนชื่อรับการสำรวจ ให้ถ้อยคำเป็นเท็จ ระดับปัญหามากที่สุด

เมื่อพิจารณาจำแนกตามตำแหน่ง ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่สรรพากร ตำแหน่งนักวิชาการสรรพากร และตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานสรรพากร เห็นว่า ปัญหาที่ให้ความสำคัญอันดับแรก คือ ปัญหาผู้ประกอบการ ไม่ให้ความร่วมมือ เช่น ไม่ยอมเขียนชื่อรับการสำรวจ ให้ถ้อยคำเป็นเท็จ มีระดับปัญหามากที่สุด

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

ในด้านปัญหาเกี่ยวกับขั้นตอนการสำรวจแหล่งภาษีอาจ ปัญหาสำคัญที่เจ้าหน้าที่สรรพากร ในท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ พนจะเกี่ยวข้องกับการเลือกบุคลากรในการ

จัดสรรทีมสำรวจ ซึ่งประกอบด้วยปัญหาทางค้านภูมิศาสตร์ในการที่พื้นที่สำรวจอยู่ห่างไกล ทำให้เจ้าสำรวจได้ยาก จึงทำให้มีจำนวนเจ้าหน้าที่ที่สามารถและเหมาะสมที่จะเข้าสำรวจพื้นที่ดังกล่าวน้อย เช่น ต้องคัดเลือกแต่เจ้าหน้าที่เพศชาย เป็นต้น ปัญหาการที่เจ้าหน้าที่บางส่วนไม่สามารถใช้ภาษาท้องถิ่นสื่อสารกับผู้ประกอบการที่ใช้ภาษาท้องถิ่นเป็นภาษาหลัก ทำให้เกิดข้อจำกัดในการจัดสรรพื้นที่การสำรวจแก่เจ้าหน้าที่เหล่านั้น ปัญหาการที่เจ้าหน้าที่ที่ใช้ในการสำรวจมีจำนวนไม่เพียงพอ ซึ่งส่งผลต่อเนื่องให้เกิดปัญหาการกำหนดจำนวนเป้าหมายของการสำรวจแหล่งภัยมากเกินไป

ในด้านปัญหาของเจ้าหน้าที่ในการสำรวจแหล่งภัยอากาศ ปัญหาสำคัญที่เจ้าหน้าที่สรรพากรพัฒนามารถจัดกลุ่มออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ปัญหาทางค้านผู้ประกอบการ และปัญหาทางค้านเจ้าหน้าที่ ดังนี้

1. ทางค้านผู้ประกอบการ ปัญหาที่สำคัญคือ ผู้ประกอบการไม่ให้ความร่วมมือ และเป็นผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น ตลอดจนผู้ประกอบการย้ายที่อยู่ทำให้ติดตามตัวไม่พบ

2. ทางค้านเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ปัญหาที่สำคัญคือ ขาดสวัสดิการและขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน และอุปกรณ์เครื่องใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน ไม่มีเพียงพอและไม่ทันสมัย อีกทั้งเจ้าหน้าที่มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายภัยไม่เพียงพอ และไม่ได้รับการฝึกอบรมสัมมนาอย่างเพียงพอ

5.3 ข้อค้นพน

- ปัญหาเกี่ยวกับขั้นตอนการสำรวจแหล่งภัยอากาศ

เมื่อพิจารณาจำแนกตามระดับตำแหน่ง พนว. เจ้าหน้าที่ระดับตำแหน่ง 3-4 มีปัญหาในเรื่องภาษาท้องถิ่นที่ใช้ในการสื่อสารกับผู้ประกอบการมากกว่าเจ้าหน้าที่ในระดับอื่น และเจ้าหน้าที่ระดับตำแหน่ง 5-6 มีปัญหาในเรื่องหัวหน้าทีมในการออกแบบสำรวจมีจำนวนน้อยให้คำปรึกษาได้ไม่ทั่วถึงมากกว่าเจ้าหน้าที่ในระดับอื่น

เมื่อพิจารณาจำแนกตามอาชีวราชการ พนว. เจ้าหน้าที่ที่มีอาชีวราชการน้อยกว่า 5 ปี มีปัญหาเจ้าหน้าที่ขาดความชำนาญในการใช้คอมพิวเตอร์ในการทำรายงานผลการปฏิบัติงาน เจ้าหน้าที่ที่มีอาชีวราชการ 11-15 ปี มีปัญหาในเรื่องภาษาท้องถิ่นที่ใช้ในการสื่อสารกับผู้เสียภัย สำหรับเจ้าหน้าที่ที่มีอาชีวราชการ 16-20 ปี มีปัญหาระดับหัวหน้าทีมในการออกแบบสำรวจมีจำนวนน้อยให้คำปรึกษาได้ไม่ทั่วถึง และปัญหาการจัดทำรายงานส่งไม่ทันตามกำหนดเวลา

เมื่อพิจารณาจำแนกตามตำแหน่งงาน พนว. เจ้าหน้าที่สรรพากร มีปัญหาในเรื่องจำนวนเป้าหมายของการสำรวจแหล่งภัยอากาศมากเกินไป เจ้าหน้าที่บริหารงานสรรพากร มีปัญหาทางภูมิศาสตร์ในบางพื้นที่ที่ทำให้เจ้าสำรวจได้ยาก ปัญหาในเรื่องภาษาท้องถิ่นที่ใช้ในการสื่อสาร

กับผู้ประกอบการ จำนวนเจ้าหน้าที่ในการสำรวจไม่เพียงพอในการปฏิบัติงาน และหัวหน้าทีมในการออกสำรวจมีจำนวนน้อยให้คำปรึกษาไม่ทั่วถึง

- ปัญหาของเจ้าหน้าที่ในการสำรวจแหล่งกำเนิดภัย康

เมื่อพิจารณาจำแนกตามระดับตำแหน่ง พนักงานเจ้าหน้าที่ระดับตำแหน่ง 1-2 มีปัญหาติดตามตัวผู้เสียภาษีไม่พบ สำหรับเจ้าหน้าที่ระดับตำแหน่ง 3-4 มีปัญหาในเรื่องความรู้เกี่ยวกับกฎหมายภาษีไม่เพียงพอ และปัญหาขาดความปลดภัยเรื่องขานพาหนะ ส่วนเจ้าหน้าที่ระดับตำแหน่ง 5-6 มีปัญหาขาดสวัสดิการและขวัญกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน ไม่สามารถปฏิบัติงานได้เต็มที่ เพราะผู้เสียภาษีเป็นผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น และไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูล

เมื่อพิจารณาจำแนกตามอายุราชการ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอายุราชการน้อยกว่า 5 ปี มีปัญหาในเรื่องขาดความรู้เกี่ยวกับการสำรวจแหล่งกำเนิดภัย康 ไม่สามารถให้คำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการได้ ส่วนเจ้าหน้าที่ที่มีอายุราชการ 11-15 ปี มีปัญหาไม่สามารถปฏิบัติงานได้เต็มที่ เพราะผู้เสียภาษีเป็นผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น ไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูล และปัญหาความปลดภัยของเจ้าหน้าที่ในการเข้าไปสำรวจ สำหรับเจ้าหน้าที่ที่มีอายุราชการ 16-20 ปี มีปัญหาขาดสวัสดิการและขวัญกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน ผู้ปฏิบัติงานขาดโอกาสในการแสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติงาน และปัญหาอุปกรณ์เครื่องใช้เทคโนโลยีในการการปฏิบัติงานไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย

เมื่อพิจารณาจำแนกตามตำแหน่งงาน พนักงานตำแหน่งเจ้าหน้าที่สรรพากร มีปัญหาขาดความรู้เกี่ยวกับการสำรวจแหล่งกำเนิดภัย康 ไม่สามารถให้คำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการได้ และไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูล ส่วนตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานสรรพากร มีปัญหาขาดสวัสดิการและขวัญกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน และไม่สามารถปฏิบัติงานได้เต็มที่ เพราะผู้เสียภาษีเป็นผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น

5.4 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการสำรวจแหล่งกำเนิดภัย康 ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่ เชียงใหม่ 2 มีดังนี้

- ค้านขั้นตอนการสำรวจแหล่งกำเนิดภัย康

1. ในการกำหนดทีมสำรวจที่เข้าไปปฏิบัติงานในพื้นที่ ควรเลือกเจ้าหน้าที่ที่เป็นคนท้องถิ่นสามารถเข้าใจภาษา ความเป็นอยู่พื้นฐานของผู้ประกอบการในท้องที่ เพื่อลดปัญหาการไม่ให้ความร่วมมือของผู้ประกอบการ

2. ควรมีการเพิ่มเจ้าหน้าที่ในการสำรวจแหล่งภัยอุบัติ และจัดสรรงานวนราย เป้าหมายให้เจ้าหน้าที่ตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงความยากง่ายในการเข้าสำรวจด้วย

- ค้านปัญหาของเจ้าหน้าที่ในการสำรวจแหล่งภัยอุบัติ

1. จัดหน่วยงานประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่ หรือเดียงคาน้ำลาย เพื่อแจ้งข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการเสียภัยอุบัติ ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

2. จัดอบรมสัมมนาผู้ประกอบการและสำนักงานบัญชี เพื่อสร้างความเข้าใจ เกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานการสำรวจแหล่งภัยอุบัติ ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

3. ควรนำเทคโนโลยีสารสนเทศและอิเล็กทรอนิกเข้ามาช่วยในการปฏิบัติงาน ตลอดจนฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรผู้ปฏิบัติงานให้มีความรู้ความชำนาญ ทันกับความทันสมัย รวดเร็ว ของเครื่องมือ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานสำรวจแหล่งภัยอุบัติ ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

4. จัดฝึกอบรมสัมมนาเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่สำรวจ และแนะนำเทคนิคในการออกแบบจากวิทยากรผู้มีประสบการณ์ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ระดับตำแหน่ง 3-4 ควรเน้นให้มีการจัดฝึกอบรมหรือสัมมนาเพื่อเพิ่มความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายภัยเพิ่มเติม

5. ควรจัดให้มีสวัสดิการการเบิกเบี้ยเลี้ยงในการปฏิบัติงานที่เหมาะสมกับสภาพ การปฏิบัติงานที่แท้จริง เพื่อเสริมสร้างขวัญและกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

6. ควรจัดทำหนังสือขอความร่วมมือจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูล เพื่อลดปัญหาการไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง

7. ควรจัดให้มีตัวรับความคิดเห็นสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน เพื่อเปิดโอกาสในการแสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติงานการสำรวจแหล่งภัยอุบัติ

Copyright by Chiang Mai University
All rights reserved